

РЕШЕНИЕ

№ 295

гр. София, 18.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 10.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **8540** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 40, ал. 2 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на Г. И. К. и С. Д. С. против Решение № 2/18.08.2020г. на изпълнителния директор на [фирма], с което е постановен отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, поискан със заявление с вх. № Е-94-00-35/17.01.2020г.

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на оспорения отказ. По същество се сочи, че при новото произнасяне органът не е изпълнил задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на решение № 4175 от 27.07.2020г. по адм. дело № 3163/2020г. на АССГ, с което е отменен първоначалния му отказ по същото заявление по ЗДОИ. Иска се отмяна на отказа, като съдът да реши делото по същество и да позволи достъп до търсената информация.

В съдебно заседание жалбоподателите се явяват лично и поддържат жалбата на заявените основания.

Ответникът – изпълнителен директор на [фирма], чрез процесуален представител юрк. К., взема становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема следното:

Административното производство е започнало по заявление вх. №

Е-94-00-35/17.01.2020г., подадено от Г. К. и С. С. до министъра на енергетиката, препратено по компетентност на изпълнителния директор на [фирма], на основание чл. 32, ал. 1 от ЗДОИ.

Заявителите са поискали достъп до данните за реално предлаганите от „БЕХ“ Е. и дъщерните му дружества почасови количества на електроенергия за 2018г., 2019г. и от началото на 2020г., отразяващи изпълнението на ангажимента на Български енергиен холдинг (БЕХ) и дъщерните му дружества – производители на електроенергия, към Европейската комисия, по делото „БЕХ – електричество“, за минималните количества електроенергия, които те се задължават да предоставят всеки час на борсата, на сегмента „Ден напред“, за първите пет години от дейността на Б..

Заявителите са посочили, че данните не са търговска или каквато и да е друга тайна, а публични и общодостъпни. Представили са в графичен вид два примера от дейността на Б., а именно два случая на определянето на цената и количествата електроенергия за продажба, които недвусмислено показват, че БЕХ не изпълнява задължението си към ЕК, по делото „БЕХ – електричество“. Посочили са, че чисто технически исканата информация е в голям обем и биха се затруднили при нейното извличане и обработване, поради което молят за предоставянето ѝ по реда на ЗДОИ. Обосновавали са обществен интерес именно с твърдението, че [фирма] не изпълнява задължението си към Европейската комисия на основание съдебно решение, а министърът на енергетиката при медийните си изяви разпространява недостоверна информация, засягаща значими обществени интереси.

С решение № 1/14.01.2020г. изпълнителният директор на [фирма] е отказал предоставяне на исканата обществена информация по заявление вх. № Е-94-00-35/17.01.2020г. Отказът е издаден на основание чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ, а от фактическа страна е мотивиран със следните съображения: дъщерните дружества на [фирма] не са публичноправни организации по смисъла на § 1, т. 4 от ЗДОИ, поради което не са задължени субекти по ЗДОИ; дъщерните дружества на [фирма], както и [фирма] са изразили изрично писмено несъгласие за предоставяне на информацията; исканата информация представлява търговска тайна и не е налице надделяващ обществен интерес.

Заявителите са оспорили решението на задължения субект пред Административен съд София-град. С решение № 4175 от 27.07.2020г. по адм. дело № 3163/2020г. съдът е отменил решение № 1/14.02.2020г. на изпълнителния директор на [фирма] и е върнал преписката на задължения субект за ново произнасяне съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на решението.

За да постанови този резултат, съдът е изложил съображения в няколко насоки.

На първо място съдът е приел, че както [фирма] и дъщерните му дружества: [фирма], [фирма] и [фирма], така и [фирма] са публичноправни организации по смисъла на § 1, т. 4, б. „б“ от ДР на ЗДОИ и като такива са задължени субекти съгласно чл. 3, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ.

На второ място съдът е приел, че търсената информация има характер на обществена такава по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. Посочил е, че видът, в който е поискана информацията, не води до накърняване на интересите на трите производителя на електрическа енергия и не би могла да послужи за нелоялна конкуренция между участниците на пазара. Позовал се е също така на § 1, т. 5, б. „в“ от ДР на ЗДОИ, като е приел, че в случая е налице надделяващ обществен интерес от разкриване на

търсените данни, тъй като същите касаят изпълнението на поети ангажменти по дело пред Европейската комисия и по този начин гражданите могат да добият представа дали се изпълняват тези ангажменти.

На следващо място съдът е коментирал изричното несъгласие на засегнатите лица да бъде предоставена отнасяща се до тях информация, като е приел, че в случая е налице хипотезата на чл. 31, ал. 5 от ЗДОИ, а именно че съгласието на третото лице не се иска в случаите, когато то е задължен субект, исканата информация е обществена по смисъла на закона и е налице надделяващ обществен интерес.

В заключение съдът е обосновал извод, че оспореното решение е издадено от компетентен орган и в установената форма, при спазване на административнопроизводствените правила, но е постановено при неправилно приложение на материалния закон.

По тези съображения съдът е отменил Решение № 1/14.02.2020г. на изпълнителния директор на [фирма], като е върнал преписката за ново произнасяне съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на решението.

При новото произнасяне по заявлението органът се е произнесъл с Решение № 2/18.08.2020г., с което е постановил отказ за предоставяне на достъп до исканата обществена информация.

Отказът е постановен на основание чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ - достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес. От фактическа страна отказът е мотивиран със следните обстоятелства: исканата информация няма характер на обществена такава по смисъла на ЗДОИ; не е публична; [фирма], [фирма] и [фирма] не са публичноправни организации по смисъла на § 1, т. 4, б. „б“ от ДР на ЗДОИ и като такива не са задължени субекти съгласно чл. 3, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ; посочените дружества са изразили изрично несъгласие по реда на чл. 31, ал. 4 от ЗДОИ да бъде предоставена засягаща ги информация; исканата информация касае стопанската дейност на производителите на електроенергия и не е налице надделяващ обществен интерес.

Видно е, че оспореното решение е постановено при несъобразяване със задължителните указания на съда по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на решение № 4175 от 27.07.2020г. по адм. дело № 3163/2020г. на АССГ. Нещо повече, задълженият субект тотално е пренебрегнал дадените му указания до степен да преценява тяхната правилност. Първоначалният отказ на ответника е отменен поради неправилно приложение на материалния закон. Указанията на съда по приложението на ЗДОИ касаят няколко спорни въпроса, относими при преценката дали да се предостави или откаже достъп до обществена информация. В мотивите си съдът изрично е посочил, че исканата информация има характер на обществена по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ; дъщерните дружества на [фирма] са задължени субекти по чл. 3, ал. 2, т. 1 във вр. с § 1, т. 4, б. „б“ от ДР на ЗДОИ; налице е надделяващ обществен интерес в хипотезата на § 1, т. 5, б. „в“ от ДР на ЗДОИ, поради което и по аргумент на чл. 31, ал. 5 от ЗДОИ не е необходимо съгласието на третите лица, до които се отнася исканата информация. Указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона са пределно ясни и точни и са в смисъл, че не е налице соченото от органа материалноправно основание за отказ по чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ – когато достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало

предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес.

В пълно отклонение от дадените му указания органът е постановил повторен отказ на същото правно основание – чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ, като отново се произнасял по въпроси, по които е налице съдебно произнасяне. Както в отмененото решение № 1/14.02.2020г., така и в повторното издаденото, е прието, че търсената информация не е обществена по смисъла на ЗДОИ; дъщерните дружества на [фирма] не са задължени субекти; не е налице надделяващ обществен интерес; засегнатите субекти са изразили изрично несъгласие да бъде предоставена информацията, която ги засяга – въпроси, по които съдът се е произнесъл в противоположен смисъл. Още веднъж следва да се подчертае, че задължителните указания на съда не били са по правилното прилагане на процесуалния закон, а по съдържанието на административния акт, т.е. по материалната законосъобразност на административното волеизявление.

Съгласно разпоредбата на чл. 173, ал. 2 от АПК, когато отмени административния акт, извън случаите по ал. 1, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът изпраща преписката на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. В процесния случай, при наличие на влязло в сила съдебно решение, с което са дадени задължителни указания по тълкуването и прилагането на ЗДОИ, а именно, че поисканата информация е обществена, налице е надделяващ обществен интерес и не е необходимо получаването на съгласие от трети лица, т.е. че следва да бъде предоставен достъп до информацията, административният орган, в противоречие с указанията на съда, е тълкувал друго и не се е съобразил със съдебното решение.

Задълженият субект е следвало да издаде решение за достъп до информацията, съобразявайки се с мотивите на цитираното съдебно решение.

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че оспореното Решение № 2/18.08.2020г. на изпълнителния директор на [фирма] е нищожно съгласно чл. 177, ал. 2 от АПК, тъй като е издадено в противоречие с влязло в сила съдебно решение № 4175 от 27.07.2020г. по адм. дело № 3163/2020г. на АССГ, поради което същото следва да бъде прогласено за нищожно, а преписката – върната на органа за ново произнасяне, при съблюдаване на дадените с посоченото съдебно решение указания по тълкуване и прилагането на закона.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНО Решение № 2/18.08.2020г. на изпълнителния директор на [фирма], с което е постановен отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, поискан със заявление с вх. № Е-94-00-35/17.01.2020г.

ИЗПРАЩА преписката на административния орган с указание да предостави обществената информация, поискана със заявление с вх. № Е-94-00-35/17.01.2020г., в 14-дневен срок, считано от датата на получаване на административната преписка.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: